

ZOEK KENNIS DOOR GELOOF

Ouderling David A. Bednar
van het Quorum der Twaalf Apostelen

Toespraak tot leerkrachten van de kerkelijke onderwijsinstellingen. • 3 februari 2006.
Jordan instituut voor godsdienstondericht.

Ik betuig u mijn liefde en breng de dank over van de algemene autoriteiten voor uw goede invloed op de jongeren kerkbreed. Wij danken u dat u het opkomend geslacht tot zegen bent.

Ik bid dat de Heilige Geest ons in de tijd die we samen hebben zal zegenen en opbouwen.

Onafscheidelijke beginselen: prediken met de Geest en leren door geloof

We worden in de Schriften herhaaldelijk aangespoord om het evangelie door de Geest te prediken (zie LV 50:14). Ik geloof dat de meeste ouders en leerkrachten in de kerk zich dat beginsel bewust zijn en het doorgaans zo goed mogelijk toepassen. Hoe belangrijk dat beginsel ook is, het is niet meer dan een onderdeel van een veel groter geestelijk patroon. Vaak wordt ons ook gezegd om te leren door geloof (zie LV 88:118). *Prediken door de Geest en leren door geloof* zijn onafscheidelijke beginselen, die we ons eigen moeten maken en gelijktijdig en consequent moeten toepassen.

Ik vermoed dat we veel meer vertrouwd zijn met docenten die door de Geest lesgeven dan met cursisten die door geloof leren. De beginselen en processen die met lesgeven en leren te maken hebben zijn in essentie geestelijk van aard. Toch geloof ik dat het van vitaal belang is dat we specifiek leren hoe we kennis kunnen zoeken door geloof, zeker als we vooruitkijken en anticiperen op een leven in een steeds chaotischer en roeriger wordende wereld. We kunnen en zullen in ons leven, in ons gezin en in de kerk geestelijke kracht, goddelijke leiding en bescherming ervaren, als we in geloof geestelijke kennis gaan zoeken en toepassen.

Nephi leert ons: 'Wanneer iemand spreekt door de macht van de Heilige Geest, voert de macht van de

Heilige Geest [de boodschap] tot het hart der menskinderen' (2 Nephi 33:1). U ziet dat de macht van de Geest de boodschap *tot* maar niet noodzakelijkerwijs *in* het hart voert. Een leerkracht kan uitleggen, demonstreren, overreden en getuigen, en dat op zeer krachtige en doeltreffende wijze doen. Maar uiteindelijk zal de inhoud van de boodschap en de invloed van de Heilige Geest alleen in het hart doordringen als de ontvanger daarvoor openstaat.

Broeders en zusters, leren door geloof ontsluit het pad dat diep *in* het hart voert. Vanavond concentreren we ons op ieders plicht om te leren door geloof. Ook zullen we nader bezien wat dit beginsel voor ons als leerkracht inhoudt.

Drijfveer van handelen: geloof in de Heer Jezus Christus

Volgens de apostel Paulus is geloof de zekerheid van datgene wat men hoopt en het bewijs van datgene wat men niet ziet (zie Hebreeën 11:1). Alma verklaarde dat geloof geen volmaakte kennis is; want als we geloof hebben, hopen we op dingen die niet worden gezien, maar die waar zijn (zie Alma 32:21.) Bovendien leren we uit *Lectures on Faith* dat geloof 'het grondbeginsel [is] van een openbaringsreligie, en het fundament van alle gerechtigheid', en ook dat het 'de drijfveer van handelen is in alle intelligente wezens' (Joseph Smith, *Lectures on Faith* [1985], p. 1).

Uit deze leringen van Paulus en Alma en uit de *Lectures on Faith* kunnen drie fundamentele geloofselementen worden gelicht: (1) geloof als *zekerheid* van dingen die men hoopt en waar zijn, (2) geloof als het *bewijs* van dingen die men niet ziet, en (3) geloof als het *actiebeginsel* in alle intelligente wezens. Ik omschrijf deze drie componenten van geloof in de Heiland als tegelijkertijd de toekomst onder ogen zien, terugvallen op het verleden, en in het heden tot handelen overgaan.

Het geloof dat zekerheid biedt over dingen die men hoopt, richt zich op de toekomst. Deze zekerheid is gebaseerd op een juist begrip van God en ons

vertrouwen in Hem. Zij maakt het mogelijk dat we in onzekere en vaak moeilijke situaties in de dienst van de Heiland ‘voorwaarts streven’ (2 Nephi 31:20). Zo bijvoorbeeld vertrouwde Nephi op precies deze soort toekomstgerichte geestelijke zekerheid toen hij naar Jeruzalem terugkeerde om de platen van koper te gaan halen — ‘van tevoren niet wetende wat [hij] moest doen. Niettemin ging [hij] verder (...)’ (1 Nephi 4:6–7).

Geloof in Christus is onlosmakelijk verbonden met hoop in Christus in verband met onze verlossing en verhoging. En zekerheid en hoop maken het mogelijk dat we ons naar de rand van het licht begeven en dan een paar passen het duister inlopen — in het volste vertrouwen dat het licht zich verplaatst en de weg verlicht (zie Boyd K. Packer, ‘The Candle of the Lord’, *Ensign*, januari 1983, p. 54). Deze combinatie van zekerheid en hoop leidt in het heden tot handelen.

Het geloof dat het bewijs levert voor dingen die men niet ziet, is gericht op het verleden en bevestigt ons vertrouwen in God en ons vertrouwen in dingen die waar zijn, maar niet gezien worden. We zijn het duister met zekerheid en hoop ingelopen, en we hebben het bewijs en het getuigenis gekregen toen het licht opschoof en ons zicht verschaftte. Het getuigenis dat we kregen na de beproeving van ons geloof (zie Ether 12:6) is het bewijs dat ertoe leidt dat onze zekerheid groeit en gedijt.

De elementen zekerheid, handelen en bewijs beïnvloeden elkaar in een voortgaand proces. Deze driedovoudige spiraal is te vergelijken met een hechtrank, die zich omhoog wentelt en groeit en zich uitbreidt. Deze drie elementen van geloof — zekerheid, actie en bewijs — functioneren niet los van elkaar; ze zijn voortdurend met elkaar verbonden in een opwaartse beweging. En het geloof dat dit voortgaande proces voortstuwt, verandert en ontwikkelt en ontvouwt zich. Wanneer we ons weer omdraaien en een onzekere toekomst in het verschiep zien, leidt zekerheid tot handelen, dat het bewijs produceert, wat onze zekerheid dan weer doet toenemen. Ons vertrouwen wordt sterker, regel op regel, voorschrift op voorschrift, hier een weinig, en daar een weinig.

Een goed voorbeeld van de interactie tussen zekerheid, actie en bewijs wordt ons verschaft door de kinderen Israëls die onder leiding van Jozua de ark des verbonds vervoerden (zie Jozua 3:7–17). Herinnert u zich dat de Israëlieten bij de Jordaan aankwamen en de belofte kregen dat de wateren vaneen zouden splijten, ofwel ‘als

een dam blijven staan’ (Jozua 3:13), en dat ze op het droge zouden kunnen oversteken. Het is interessant dat de wateren niet vaneen spleten toen de kinderen Israëls nog op de oever stonden te wachten tot er iets ging gebeuren; pas toen de voeten van de priesters nat waren geworden, spleten de wateren vaneen. De Israëlieten gaven blijk van hun geloof doordat zij het water inliepen *voordat* het vaneen spleet. Zij liepen de Jordaan in met een toekomstgerichte zekerheid in dingen die men hoopt. Toen de Israëlieten in beweging kwamen spleet het water vaneen, zij staken over op het droge, keken achterom en zagen het bewijs van zaken die men niet ziet. In die gebeurtenis leidde geloof als zekerheid tot actie, waarna het bewijs van zaken die men niet ziet maar waar zijn, werd geproduceerd.

Echt geloof heeft de Heer Jezus Christus als middelpunt en leidt altijd tot handelen. Geloof als actiebeginsel komt in veel bekende schriftteksten tot uitdrukking.

‘Want gelijk het lichaam zonder geest dood is, zo is ook *het geloof zonder werken dood.*’ (Jakobus 2:26; cursivering toegevoegd.)

‘En weest *daders des woords* en niet alleen hoorders.’ (Jakobus 1:22; cursivering toegevoegd.)

‘Maar zie, indien gij uw vermogens wilt opwekken en wakker schudden, ja, *om mijn woorden te beproeven*, en een sprankje geloof wilt oefenen.’ (Alma 32:27; cursivering toegevoegd.)

Geloof als drijfveer van handelen is uitermate belangrijk in het leerproces waarbij men geestelijke waarheden leert toepassen.

Leren door geloof: zelf handelen en niet om met zich te laten handelen

Hoe heeft geloof als drijfveer van handelen in alle intelligente wezens betrekking op evangelieonderwijs? Wat betekent het dan om te leren door geloof?

In de onderverdeling van alle scheppingen Gods zijn er dingen die handelen en dingen die met zich laten handelen (zie 2 Nephi 2:13–14). Als zoons en dochters van onze hemelse Vader hebben wij keuzevrijheid gekregen, het vermogen om zelfstandig te handelen. Voorzien van keuzevrijheid kunnen wij naar eigen believen handelen, en we dienen voornamelijk te handelen en niet met ons te laten handelen — vooral als we geestelijke kennis willen krijgen en toepassen.

Leren door geloof en leren uit ervaring zijn twee belangrijke kenmerken van het geluksplan van de

Vader. De Heiland stelde de morele keuzevrijheid veilig door de verzoening en maakte het voor ons mogelijk om te handelen en door geloof te leren. Lucifer kwam in opstand tegen het plan, omdat hij de mens zijn keuzevrijheid wilde afnemen. Hij wilde in feite dat wij in ons leerproces met ons laten handelen.

Overdenk de vraag die onze hemelse Vader in de hof van Eden aan Adam stelde: 'Waar zijt gij?' (Genesis 3:9.) De Vader wist uiteraard waar Adam zich verstopt had, maar toch stelde Hij die vraag. Waarom deed hij dat? Omdat een wijze en liefdevolle Vader zijn kind de kans bood om handelend op te treden in het leerproces in plaats met zich te laten handelen. Het was geen eenzijdige preek tot een ongehoorzaam kind, waar velen van ons toe geneigd zouden zijn. De Vader hielp Adam verantwoording nemen en zijn keuzevrijheid goed gebruiken.

U herinnert zich dat Nephi meer wilde weten over wat zijn vader had gezien in het visioen van de boom des levens. Het is interessant dat de Geest des Heren zijn onderwijs aan Nephi begint met de vraag: 'Zie, wat verlangt gij?' (1 Nephi 11:2.) Uiteraard wist de Geest wat Nephi verlangde. Waarom dan toch de vraag stellen? De Heilige Geest hielp Nephi om handelend op te treden in het leerproces in plaats van met zich te laten handelen. (Ik raad u aan later de hoofdstukken 11 tot 14 in 1 Nephi te bestuderen. Dan zult u zien dat de Geest zowel vragen stelt als Nephi aanmoedigt om te *kijken*, wat actieve elementen in het leerproces zijn.)

Uit deze voorbeelden leren we dat we in het leerproces moeten handelen en daders des woords dienen te zijn, geen hoorders die het over zich heen laten gaan. Zijn u en ik initiatiefnemers die handelend optreden en kennis zoeken door geloof, of wachten we af tot ons wat wordt geleerd en er met ons gehandeld wordt? Nemen de cursisten die we lesgeven het initiatief en gaan ze op zoek naar kennis door geloof, of wachten ze af tot hun wat wordt geleerd en nemen ze dat als kennisgeving aan? Moedigen u en ik de mensen onder onze hoede aan om te leren door geloof? U en ik en onze cursisten dienen ijverig te vragen, te zoeken en te kloppen (zie 3 Nephi 14:7).

Een leerling die zijn keuzevrijheid gebruikt door in overeenstemming met correcte beginselen te handelen, stelt zijn hart open voor de Heilige Geest — en staat open voor diens onderwijs, macht en bevestiging of getuigenis. Leren door geloof vereist geestelijke, mentale en fysieke inspanning en niet slechts passief

luisteren. Het is de oprechtheid en de vastberadenheid in ons door geloof geïnspireerde handelen waarmee we aan onze hemelse Vader en zijn Zoon Jezus Christus aangeven dat we bereid zijn te leren en onderricht te ontvangen van de Heilige Geest. Gelovig leren bestaat dus uit het gebruik van onze morele keuzevrijheid om te handelen naar de zekerheid van dingen die we hopen en leidt tot het bewijs van dingen die men niet ziet van de enige ware leraar, de Geest des Heren.

Denk eens aan hoe zendelingen hun onderzoekers helpen om door geloof te leren. Een onderzoeker die geestelijke toezeggingen doet en nakomt, bijvoorbeeld het Boek van Mormon lezen en erover bidden, de kerk bezoeken, en de geboden bewaren, zal geloof moeten oefenen en moeten handelen. Een van de voornaamste taken van een zending is de onderzoeker ertoe te brengen dat hij of zij toezeggingen doet en nakomt — dat wil zeggen: handelt en leert door geloof. Lesgeven, aansporen en uitleggen, hoe belangrijk dat ook is, kunnen een onderzoeker nooit een getuigenis van het herstelde evangelie bezorgen. Alleen als een onderzoeker in geloof tot handelen overgaat en zo het pad naar zijn hart ontsluit, kan de Heilige Geest zijn bevestigende invloed doen gelden. Zendelingen moeten uiteraard leren om in de kracht van de Geest les te geven. Zendelingen hebben echter ook tot taak, en die is even belangrijk, onderzoekers te helpen om door geloof te leren.

Het soort leren waar ik het over heb, gaat veel verder dan begripsvorming en kennisverwerving. Het soort leerproces waar ik het over heb, zet ons ertoe aan om de natuurlijke mens af te leggen (zie Mosiah 3:19), ons hart te veranderen (zie Mosiah 5:2), en ons tot de Heer te bekeren en nooit afvallig te worden (zie Alma 23:6). Leren door geloof vergt zowel 'het hart als een gewillige geest' (LV 64:34). Leren door geloof vindt plaats wanneer de Heilige Geest de kracht van het woord Gods zowel tot als in het hart voert. Leren door geloof kan niet van de docent op de cursist worden overgebracht door een lezing, een demonstratie of een experimentele oefening; het is veeleer de cursist die geloof moet oefenen en moet handelen om zich die kennis zelf eigen te maken.

De jonge Joseph Smith wist instinctief wat het betekent om door geloof te leren. Een van de bekendste gebeurtenissen in het leven van Joseph Smith is dat hij in het boek Jakobus in het Nieuwe Testament verzen over gebed en geloof las (zie Jakobus 1:5–6).

Deze tekst zette Joseph ertoe aan om in een nabijgelegen bos te gaan bidden en geestelijke kennis te zoeken. Let eens op de vragen die Joseph had uitgedacht en in zijn hart had gesloten — en die hij mee het bos had ingenomen. Hij had zich duidelijk voorgenomen om ‘in geloof’ te vragen (Jakobus 1:6) en te handelen.

‘Te midden van deze woordenstrijd en botsende meningen vroeg ik me vaak af: Wat staat mij te doen? Welke van al deze groeperingen heeft gelijk, of hebben ze allemaal ongelijk? Als er één gelijk heeft, welke is dat dan en hoe kom ik dat te weten? ...

Mijn bedoeling toen ik navraag ging doen bij de Heer, was om te weten te komen welke van alle sekten gelijk had, zodat ik zou weten bij welke ik mij moest aansluiten. Zodra ik dus mijzelf weer in de hand had, zodat ik kon spreken, vroeg ik de Personen die boven mij in het licht stonden, welke van alle sekten gelijk had (...) — en bij welke ik mij moest aansluiten’ (Geschiedenis van Joseph Smith 1:10,18).

Ziet u dat Josephs vragen niet alleen gingen over wat hij wilde weten, maar ook over wat hij moest doen. Zijn allereerste vraag had zelfs te maken met wat er *gedaan* moest worden! Zijn vraag was niet slechts: welke kerk heeft gelijk? Zijn vraag was: bij welke kerk moet ik mij aansluiten? Joseph ging het bos in om door geloof te leren. Hij was vastbesloten daarnaar te handelen.

De plicht om door geloof te leren en geestelijke waarheid toe te passen rust uiteindelijk op ieders schouder. Dat is in toenemende mate een serieuze en belangrijke verantwoordelijkheid in de wereld waar we nu en in de toekomst deel van uitmaken. Wat, hoe en wanneer we leren wordt gesteund door — maar is niet afhankelijk van — een leerkracht, een lesmethode, of een specifiek onderwerp of een bepaalde leermethode.

Een van de moeilijkste taken waar we in dit leven voor komen te staan is leren door geloof. De profeet Joseph Smith heeft het leerproces en het resultaat dat ik probeer uit te leggen, goed samengevat. In antwoord op een verzoek van de twaalf apostelen voor meer instructie, verklaarde Joseph: ‘Waarheid en wijsheid worden niet in boeken gevonden; de beste manier is om God in gebed erom te vragen en goddelijk onderwijs te krijgen’ (*History of the Church*, deel 4, p. 425).

En bij een andere gelegenheid heeft de profeet Joseph uitgelegd dat ‘de ervaringen van anderen lezen, of de openbaringen die *zij* hebben ontvangen,

ons nooit een volledig beeld kunnen geven van *onze* toestand en ware relatie tot God’ (*History of the Church*, deel 6, p. 50).

Implicaties voor leerkrachten

De waarheden over leren door geloof die we tot dusver hebben behandeld, hebben grote implicaties voor ons als leerkracht. Laten we drie ervan bespreken.

Implicatie 1. De Heilige Geest is de enige echte leraar.

De Heilige Geest is het derde lid van de Godheid. Hij is *de* leraar en getuige van alle waarheid. Ouderling James E. Talmage heeft gezegd:

‘De functie van de Heilige Geest bij zijn bedieningen onder de mensen wordt in de Schrift uitgelegd. Hij is een leraar gezonden door de Vader; wie recht hebben op zijn onderricht zal Hij alles openbaren dat noodzakelijk is voor de ontwikkeling van de ziel.’ (*Articles of Faith*, [1924], p. 162.)

We dienen altijd te bedenken dat de Heilige Geest de leraar is die, wanneer daartoe uitgenodigd, in het hart van de leerling kan doordringen. Jazeker, u en ik hebben de plicht om het evangelie door de Geest te prediken, namelijk de Trooster. Dat is een eerste vereiste voordat men door geloof kan leren, wat alleen in en door de Heilige Geest kan worden verwezenlijkt (zie LV 50:14). Wat dat betreft lijken u en ik veel op de lange, dunne glasvezels waarvan optische glasvezelkabels worden gemaakt, waarmee lichtsignalen over lange afstanden worden overgebracht. Net zoals het glas in die kabels zuiver moet zijn om het licht doeltreffend te geleiden, zo moeten wij zuivere kanalen worden en blijven waarlangs de Geest des Heren kan werken.

Maar broeders en zusters, we moeten wel goed bedenken dat wij de kabels en kanalen zijn, wij zijn niet het licht. ‘Want gij zijt het niet, die spreekt, doch het is de Geest uws Vaders, die in u spreekt’ (Matteüs 10:20). Het draait nooit om mij en het draait nooit om u. In feite is alles wat u en ik als leerkracht doen waarmee we wilens en wetens de aandacht op onszelf vestigen — door de boodschap die we presenteren, door de methoden die we gebruiken, of in onze manier van doen — een vorm van priesterbedrog die afdoet aan de doeltreffendheid van de Heilige Geest als leraar. ‘Predikt hij door de Geest der waarheid of op een andere wijze? En indien het op een andere wijze gebeurt, is het niet van God’ (LV 50:17–18).

Implicatie 2. Als leerkracht zijn we het doeltreffendst als we leren door geloof aanmoedigen en mogelijk maken.

U kent het gezegde: geef een man een vis en hij heeft een dag te eten. Leer een man vissen en hij heeft zijn hele leven eten. Wij, evangelieleerkrachten, houden ons niet bezig met de distributie van vis; het is ons werk om anderen te leren 'vissen' zodat ze geestelijk zelfredzaam worden. Dat belangrijke doel wordt het beste bereikt als het ons lukt om leerlingen aan te moedigen en de kans te bieden om in overeenstemming met correcte beginselen te handelen — door ze de kans te bieden om het geleerde in praktijk te brengen. 'Indien iemand diens wil doen wil, zal hij van deze leer weten, of zij van God komt' (Johannes 7:17).

Luister eens hoe deze implicatie naar voren komt in de raad die Brigham Young aan Junius F. Wells geeft, toen die in 1875 geroepen werd om de jongemannen van de kerk leiding te geven.

In uw bijeenkomsten begint u bovenaan de lijst en vraagt u zoveel mogelijk leden als er tijd is om hun getuigenis te geven. In de volgende bijeenkomst begint u waar u was geëindigd en vraagt u dat aan de anderen, zodat ze allemaal meedoen en de gewoonte aanleren om op te staan en iets te zeggen. Velen zullen denken dat ze geen getuigenis hebben, maar als u ze zover krijgt dat ze opstaan, zullen ze erachter komen dat de Heer hun veel waarheden te spreken geeft, waar ze zelf geen weet van hadden. Er zijn meer mensen die een getuigenis hebben gekregen toen ze opstonden om het onder woorden te brengen dan toen ze er op hun knieën om baden.' (Junius Wells, 'Historic Sketch of the YMMIA', *Improvement Era*, juni 1925, p. 715.)

President Boyd K. Packer heeft in onze tijd dezelfde raad gegeven.

O, kon ik u maar dit ene beginsel leren. U *krijgt* een getuigenis door het te *geven*! Op een bepaald punt in uw zoektocht naar geestelijke kennis, is er die 'geloofssprong', zoals filosofen dat noemen. Dat is het moment dat u bent aangeland bij de rand van het licht en het duister bent ingestapt om te ontdekken dat de weg net een pas of twee voor u uit is verlicht. Zoals in de Schriften staat, is inderdaad 'de Geest van de mens (...) een lamp des Heren.' (Spreuken 20:27.)

Het is een ding om een getuigenis te ontvangen door wat u leest of wat u een ander hoort zeggen; dat is het begin en zeker noodzakelijk. Maar het is heel iets

anders om te ervaren hoe de Geest in uw boezem bevestigt dat hetgeen waarvan u hebt getuigd waar is. Heeft u in de gaten dat u een getuigenis krijgt naarmate u het geeft? Doordat u geeft wat u hebt, krijgt u er meer voor terug!' (*Ensign*, januari 1983, pp. 54–55.)

Ik heb een gemene deler ontdekt in de leerkrachten die de grootste invloed op mijn leven hebben gehad. Ze hebben mij geholpen om te leren door geloof. Ze weigerden om mij hapklare antwoorden op moeilijke vragen te geven. Sterker nog, ze hebben me nooit enig antwoord gegeven. Maar ze hebben me wel de weg gewezen en me geholpen om mijn eigen antwoorden te vinden. Ik kon die aanpak niet altijd waarderen, maar de ervaring heeft mij geleerd dat een antwoord van een ander doorgaans niet lang blijft hangen, als het al blijft hangen. Maar een antwoord dat we zelf ontdekken door ons geloof te oefenen, blijft ons ons hele leven bij. De belangrijkste levenslessen komen niet zo maar aanwaaien, we moeten er wat voor doen.

Het geestelijke begrip waarmee u en ik zijn gezegend en dat we in ons hart bevestigd gekregen hebben, kan gewoonweg niet aan een ander worden gegeven. Het lesgeld van toewijding en leren door geloof moet betaald worden om dergelijke kennis zelf te 'bezitten'. Alleen op die manier kan wat in het verstand bekend is, getransformeerd worden tot wat in het hart wordt gevoeld. Alleen op die manier kan iemand die vertrouwt op de geestelijke kennis en ervaring van anderen daar bovenuit stijgen en zelf de hand leggen op die zegeningen. Alleen op die manier kunnen we ons geestelijk voorbereiden op wat er komen gaat. Daarom is het advies: 'Zoekt kennis, ja, door studie en ook door geloof' (LV 88:118).

Implicatie 3. Het geloof van de leerkracht neemt toe wanneer hij of zij anderen aangeeft hoe men leert door geloof.

De Heilige Geest, die ons alles kan leren en ons alles in herinnering kan brengen (zie Johannes 14:26), wil ons graag helpen leren als we handelen en geloof in Jezus Christus oefenen. Deze goddelijke hulp bij het leren is misschien nog wel het duidelijkst aanwezig als we onderwijs geven, thuis of in de kerk. Paulus hield de Romeinen voor: 'Hoe nu, gij, die een ander onderwijst, onderwijst gij uzelf niet?' (Romeinen 2:21.)

Luister hoe in de volgende verzen uit de Leer en Verbonden ijverig onderwijs leidt tot goddelijke genade en hemels onderricht.

‘En Ik geef u een gebod dat u elkaar in de leer van het koninkrijk zult onderwijzen.

‘Onderwijst ijverig en mijn genade zal met *u* zijn, opdat *u* volmaakter kunt worden onderricht in de theorie, in de beginselen, in de leer, in de wet van het evangelie, in alle dingen die met het koninkrijk van God te maken hebben, die nuttig voor *u* zijn om te begrijpen’ (LV 88:77-78; cursivering toegevoegd).

Let op dat de zegeningen die in deze verzen worden genoemd specifiek voor de leerkracht zijn bedoeld: onderwijs ijverig en mijn genade zal met u zijn — opdat u, de leerkracht — kunt worden onderricht!

Hetzelfde beginsel komt aan de orde in vers 122 van dezelfde afdeling in de Leer en Verbonden.

‘Stelt onder u een leraar aan, en laten niet *allen* tegelijk spreken; maar laat er één tegelijk spreken, en laten *allen* naar zijn woorden luisteren, opdat wanneer *eenieder* heeft gesproken, *allen* door *elkander* mogen zijn opgebouwd, en opdat eenieder een gelijk voorrecht moge hebben.’ (LV 88:122; eigen cursivering.)

Als iedereen spreekt en iedereen luistert op een waardige en ordelijke wijze, dan wordt iedereen opgebouwd. De individuele en collectieve oefening van geloof in de Heiland leidt ertoe dat de Geest des Heren onderricht geeft en kracht schenkt.

Zoek kennis door geloof: een recent voorbeeld

Het verzoek van het Eerste Presidium vorig jaar augustus om vóór eind 2005 het Boek van Mormon uit te lezen is ons allen tot zegen geweest. President Hinckley beloofde ons dat we door dat eenvoudig leesprogramma toe te passen we ‘meer de Geest des Heren zouden gaan ervaren in ons leven en in ons gezin, de geboden stipter zouden willen naleven en een groter getuigenis zouden krijgen dat de Zoon van God werkelijk leeft’ (zie ‘Een krachtig en waar getuigenis’, *Liahona*, augustus 2005, p. 6.)

Merk op dat dit geïnspireerde verzoek een klassiek voorbeeld is van leren door geloof. Ten eerste zijn u en ik niet geboden, gedwongen of geprest om te lezen. Nee, we werden verzocht onze keuzevrijheid te gebruiken en te handelen in overeenstemming met correcte beginselen. President Hinckley, de geïnspireerde leraar die hij is, moedigde ons aan om te handelen en niet met ons te laten handelen. Ieder van ons moest voor zichzelf beslissen of we gehoor zouden geven aan het verzoek — en of we de leesopdracht zouden afmaken.

Ten tweede moedigde president Hinckley ons met zijn verzoek om te lezen en te handelen aan om kennis te zoeken door geloof. De leden kregen geen nieuw studiemateriaal aangeboden, de kerk kwam niet met nieuwe lessen, klassen of programma’s. Alles wat we hadden was ons boek-van-mormon — en een pad dat dieper in ons hart voerde doordat we ons geloof in de Heiland oefenden in respons op dit verzoek van het Eerste Presidium. Daardoor waren we klaar om onderricht te krijgen van de enige ware leraar, de Heilige Geest.

In de afgelopen paar weken ben ik onder de indruk geraakt van het getuigenis van zoveel leden over hun ervaringen met het lezen van het Boek van Mormon. Er zijn belangrijke en toepasselijke geestelijke lessen geleerd, er is vooruitgang gemaakt en de beloofde zegeningen zijn ontvangen. Het Boek van Mormon, een gewillig hart en de Heilige Geest —zo eenvoudig is het. Mijn geloof en het geloof van de andere autoriteiten is gesterkt doordat we gehoor hebben gegeven aan het verzoek van president Hinckley, en hebben gezien dat zovelen van u gehandeld hebben en door geloof geleerd hebben.

Ik zei het al eerder vanavond, de plicht om door geloof te leren rust op ieders schouders, en die plicht zal steeds belangrijker worden nu de wereld waarin we leven steeds verder in verwarring en moeilijkheden raakt. Leren door geloof is van wezenlijk belang voor onze eigen geestelijke ontwikkeling en voor de groei van de kerk in deze laatste dagen. Mogen wij allemaal hongeren en dorsten naar de gerechtigheid en worden vervuld van de Heilige Geest (zie 3 Nephi 12.6) — en ons richten op leren door geloof.

Ik getuig dat Jezus de Christus is, de eniggeboren Zoon van God van de eeuwige Vader. Hij is onze Heiland en Verlosser. Ik getuig dat we gezegend zullen worden met geestelijke kracht, bescherming en vrede als we van Hem leren, naar zijn woorden luisteren en wandelen in de zachtmoedigheid van zijn geest (zie LV 19:23).

Als dienstknecht des Heren smee ik deze zegen over u af: dat uw verlangen en vermogen om door geloof te leren — en dat ook in anderen aan te wakkeren — zal toenemen en verbeteren. Deze zegening zal een schat van grote geestelijke kennis zijn in uw leven, in uw gezin en voor wie u lesgeeft en dient. In de heilige naam van Jezus Christus. Amen.